

Herskovits Sámuel

A képen valószínűleg Herskovits Sámuel, édesanyám egyik testvére látható. Anyai nagypapám részéről a Herskovitsok nem voltak se gazdagok, se szegények, de ha mégis szegények voltak, nem mutatták. Ha foltozott volt a ruha, az ki volt mosva, és ki volt vasalva, azt látta mindenki, hogy milyen rendezett emberek. Nem látták őket mocskosan, rongyosan! Ha szegény valaki, nem jelenti azt, hogy el kell hanyagolnia magát. Azt tudom, hogy a Herskovitsok nagyon derék emberek voltak, és a régiek között volt egy híres rabbi is. A dédapám, anyámnak a nagypapja híres rabbi volt. Anyai nagypapám Herskovits Jakab volt. Akkortájt halt meg, amikor a legkisebb lánya, a nagynéném

született, 1895-ben. Mivel 1860 körül született Csengeren, lehetett olyan 35 éves. A szíve vitte el. A változatosság kedvéért ő kocsmáros volt. A nagymama egyedül maradt a sok gyerekkel, és az utolsó gyerekével megvakult. Azt nem tudom, hogyan nevelte föl a gyerekeket, csak azt, hogy mindegyikből ember lett. Kettőből kántortanító lett. Herskovits Sámuel a vecsési. Herskovits Dezső a dombóvári, neki volt tíz gyereke. Sámuel volt a legidősebb testvér. Vecsésen lakott, volt családja, öt gyereke. Volt neki egy Halmos Laci nevű fia -- magyarosította a nevét --, aki bankigazgató volt az Értékforgalmi Bankban. Behívták munkaszolgálatra, és meghalt. A másik fia, Ernő is munkaszolgálatos volt. A feleségét és a gyerekeit Auschwitzban pusztították el. Sámuel és a felesége is Auschwitzban halt meg.